

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Foranstaaende Lovforslag er udarbejdet under Hensyn til, at der nu er forløbet en længere Aarrække, siden den gældende Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne af 30. Juni 1922 traadte i Kraft. Loven blev paa nogle Punkter ændret ved Lov Nr. 111 af 29. Marts 1924, navnlig med Hensyn til Bestemmelserne om Frimenighedernes Adgang til Brug af Folkekirkens Kirker, men efter den Tid er der ikke foretaget Forandringer i Reglerne for Sognebaandsløsning og Brug af Kirkerne. De nu foreslaaede Ændringer er ikke af stærkt indgribende Karakter, forsaavidt angaar Indholdet af de enkelte Bestemmelser i Loven. Derimod har man ment at burde foreslaa en Ændring af Lovens Titel og Grupperingen af dens forskellige Afsnit, hvorved man ogsaa har tænkt paa denne Lovs Forhold til to af de andre kirkelige Love af 1922, nemlig Lovene om Kirkers Bestyrelse og om deres Vedligeholdelse. Til disse to Love slutter sig naturligt en Lov om Kirkers Brug, medens der ikke synes at have været særlig Grund til i sidstnævnte Lov at optage de gældende Bestemmelser om Sognebaandsløsning, der indtil 1922 fandtes i en særlig Lov af 4. April 1855. Men navnlig synes det upaakrævet i Lovens Titel først at nævne Sognebaandsløsningen, da denne danner en Undtagelse fra det normale Forhold inden for Folkekirken, at dens Medlemmer har deres Præst paa det Sted, hvor de bor, og da Reglerne om Sognebaandets Løsning kun er en lille Del af det, som er Lovens Hovedindhold: Reglerne om Brugen af Kirkerne. Man har derfor ment at burde foreslaa, at Lovens nuværende Titel ændres til „Lov om Kirkers Brug m. m.“

I Tilslutning til Forslaget om Forandring af Lovens Navn har man derhos foreslaaet en Ændring i Opstillingen af Lovens forskellige Afsnit, saaledes at Reglerne om Kirkernes Benyttelse af Folkekirkens Præster og dens Menigheder stilles i Spidsen af Loven som Afsnit I, hvorefter i Afsnit II

følger Reglerne om Sognebaandsløsning. Lovens Afsnit III om Frimenighedernes Adgang til Brug af Folkekirkens Kirker og Afsnit IV, indeholdende almindelige Bestemmelser, forbliver uforandrede, bortset fra, at Lovens §§ 1 og 2, der ikke vedrører Sognebaandsløsning, men handler om Distriktsdeling m. m., flyttes til Afsnit IV.

Iøvrigt henvises til de Bemærkninger, som nedenfor er gjort til de enkelte Forslag, medmindre disse angaar rent formelle Ændringer, f. Eks. paa Grund af de nye Paragrafnumre i Loven, eller drejer sig om uvæsentlige Ting.

Til § 1.

Til 1, 2 og 3) Der henvises til de indledende Bemærkninger.

Til 5) Det har ikke vist sig nødvendigt i Praksis, at der udfærdiges særlige Regler om Tilførsel til Kirkebøgerne vedrørende de ommeldte kirkelige Handlinger.

Til 7) Man har ment at burde foreslaa en Forhøjelse af de meget lave Bødesatser.

Til 13) Svarende til, hvad der er fastsat i andre Tilfælde i Loven, f. Eks. §§ 9 og 10, foreslaas ogsaa i den hidtidige § 12 indføjet en Bestemmelse om, at Tilladelse til den ekstraordinære Brug af Kirken ikke kan gives, hvis den i Forvejen er bestemt til andet Brug.

Til 18) Den foreslaaede Tilføjeelse om Kirkebetjentes Adgang til at kræve Betaling for Medvirken ved kirkelige Handlinger for udensognsboende er foranlediget ved de ændrede Bestemmelser, som er givet herom i de kirkelige Lønningslove Nr. 417 og 418 af 12. Juli 1946.

Til 19) Det maa anses for paakrævet, at der i alle Tilfælde udfærdiges en Vedtægt om Betaling for Kirkens Brug.

Til 20) Bestemmelsen om, at en udensogns Præst selv skal medbringe Brød og Vin til Altergang har i Nutiden mistet sin Betydning, hvorfor den foreslaas udeladt.